

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10906 af 01/02/2008 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse C-4-08 om handicappet barn - udbedring af skader - indbo - merudgifter

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500231-07

Ankestyrelsens principafgørelse C-4-08 om handicappet barn - udbedring af skader - indbo - merudgifter

Resume:

Udgifter til reparation og genanskaffelse af ødelagt indbo skulle ikke indgå i beregningen af merudgifter til et handicappet barn, da udgifterne ikke skønnedes at være en konsekvens af barnets nedsatte funktionsevne.

Udgifterne måtte betragtes som udgifter, som børnefamilier normalt selv ville afholde.

Love:

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 1117 af 26. september 2007 - § 41

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om en pige på 11 år, der led af ADHD, ODD og OCD. Hun var i medicinsk behandling. Hun boede hjemme hos sin familie. Der var bevilget hjælp til merudgifter til bl.a. barnepige i 3 timer om ugen samt merudgifter til ekstra tøj.

Kommunen traf afgørelse om, at familien ikke var berettiget til at få dækket merudgifter til reparation samt genanskaffelse af indbo, jf. servicelovens § 41.

Det sociale nævn stadfæstede kommunens afgørelse.

Begrundelsen for afgørelsen var, at de ansøgte udgifter til reparation/genanskaffelse af indbo efter sin art ikke kunne anses for at være en nødvendig merudgift ved forsørgelsen i hjemmet.

Efter nævnets opfattelse kunne udgiften således ikke betragtes som en forsørgelsesudgift tæt knyttet til pigens nedsatte funktionsevne.

Forsørgelsesudgifterne i relation til servicelovens § 41 måtte forstås snævert, således at dette begreb alene omfattede udgifter begrundet i det handicappede barns specielle behov.

Nævnet lagde herved vægt på, at ifølge praksis og lovens forarbejder var der tale om egentlige forsørgelsesudgifter, der var tæt knyttet til barnet, som f.eks. merudgifter til diætkost, befordring, beklædning, fodtøj, vask, særligt handicaprettede kurser, legetøj, særlige cykler m.v.

På den baggrund fandt nævnet, at der ikke var mulighed for at yde hjælp til det ansøgte efter servicelovens § 41.

Nævnet henviste til Principafgørelse O-75-98.

I klagen til Ankestyrelsen blev det gjort gældende, at Principafgørelse O-75-98 var meget gammel. Endvidere blev det oplyst, at det var meget svært at gardere sig imod, at pigen ødelagde diverse indbo.

Sagen blev behandlet i principielt møde som supplement til Principafgørelse O-75-98 for at afklare rækkevidden af begrebet merudgifter efter lovens § 41 i et tilfælde, hvor et barn som følge af sit handicap forårsagede ødelæggelse af indbo m.v.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at familien ikke var berettiget til at få dækket udgifter til reparation og genanskaffelse af ødelagt indbo.

Ankestyrelsen fandt ikke, at udgifterne til reparation og genanskaffelse af ødelagt indbo skulle indgå i beregningen af familiens merudgifter, da udgifterne ikke skønnedes at være en konsekvens af pigens nedsatte funktionsevne.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at reparationer og genanskaffelse af diverse indbo ikke kunne betragtes som merudgifter ved forsørgelsen af pigen.

Ankestyrelsen fandt, at de udgifter, familien havde haft til reparation og genanskaffelse af ødelagt indbo, måtte betragtes som udgifter, som børnefamilier normalt selv ville afholde.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.